

... 26 października 2017r.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej

Kancelaria Senatu
ul. Wiejska 6
00-902 Warszawa

PETYCJA

w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu zmianę ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych

Wnoszę o przeprowadzenie gruntownej reformy samorządowych kolegiów odwoławczych, dotyczącej działalności orzeczniczej jak i poza orzeczniczej. W tym celu należałoby wprowadzić wiele zmian i nowych zapisów w ustawie z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych, takich jak:

Po pierwsze, zmienić zasady wyłaniania kandydatów na prezesa kolegium i powoływania wybranego kandydata na prezesa tego organu. Wprowadzić następujące zapisy:

- 1) Kandydatem na prezesa kolegium nie może być członek, który przez okres co najmniej 10 lat sprawował funkcję prezesa w tym organie lub w pozostałych.
- 2) Prezes Kolegium sprawuje funkcję przez okres 5 lat i może być wybrany ponownie tylko raz.

- 3) Mandat prezesa kolegium, który pełni swoją funkcję przez okres co najmniej 10 lat wygasa wraz z wejściem w życie znowelizowanej ustawy.

Po drugie, wprowadzić system punktów karnych dla członków orzekających w kolegium.

- 1) Za każdą błędnie rozstrzygniętą sprawę, stwierdzoną prawomocnym wyrokiem sądu administracyjnego, członek kolegium, który głosował za podjęciem wadliwego rozstrzygnięcia otrzymywałby określoną ilość punktów karnych;
- 2) Należałoby określić progi ilościowe punktów karnych, po których członek kolegium otrzymywałby: upomnienie, ostrzeżenie I stopnia, ostrzeżenie II stopnia, wydalenie z orzekania;
- 3) W przypadku, gdy sąd administracyjny prawomocnym wyrokiem, stwierdzi, że rozstrzygnięcie sprawy zostało wydane z rażącym naruszeniem prawa lub członkowie kolegium przy ponownym rozpoznaniu sprawy nie zastosowali się do prawomocnego orzeczenia, oprócz punktów karnych, prezes kolegium w terminie 14 dni po uprawomocnieniu się wyroku jest zobowiązany wszcząć postępowania dyscyplinarne wobec tych członków kolegium, którzy głosowali za podjęciem wadliwego rozstrzygnięcia;
- 4) Stronami postępowania są członkowie wobec których toczy się postępowanie oraz strony wadliwego rozstrzygnięcia.
- 5) Od decyzji wydanej na skutek wszczętego postępowania dyscyplinarnego służy stronie odwołanie w terminie 14 dni od doręczenia do Krajowej Reprezentacji Samorządowych Kolegiów Odwoławczych za pośrednictwem prezesa kolegium;
- 6) Od decyzji Zgromadzenia Krajowej Reprezentacji Samorządowych Kolegiów Odwoławczych stronie służy skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego w terminie 21 dni od daty doręczenia.
- 7) W drodze decyzji wydanej na skutek wszczętego postępowania dyscyplinarnego, prezes orzeka o wysokości kary administracyjnej nałożonej na członka kolegium;
- 8) Stawki kar administracyjnych zależą od stopnia naruszenia prawa i jego skutków dla stron postępowania i są określone przez Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych;

- 9) Sprawy, które toczą się przed kolegium powyżej 5 lat, otrzymywałyby status „nadzwyczajne”;
- 10) Sprawy o statusie „nadzwyczajne” byłyby rozpatrywane w trybie przyśpieszonym, przed kolegium w terminie nieprzekraczającym 50 dni, wojewódzkim sądem administracyjnym 90 dni i naczelnym sądem administracyjnym 240 dni;
- 11) Nadanie statusu sprawie „nadzwyczajne” wiązałoby się ze wszczęciem postępowania wyjaśniającego przez prezesa kolegium w którym należałoby wyjaśnić stronie przyczyny takiego stanu rzeczy oraz przedstawić plan działania;

Po trzecie, utworzyć powszechnie dostępną bazę wszystkich orzeczeń samorządowych kolegiów odwoławczych.

UZASADNIENIE

Przedstawiona propozycja zmiany ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych jest potrzebna, a wręcz konieczna i leży w interesie publicznym. Nowe regulacje prawne przyczynią się do znacznej poprawy merytorycznej rozstrzygnięć wydawanych przez samorządowe kolegia odwoławcze, zapewnią jednolitość orzecniczą, przyśpieszą rozpatrywanie spraw, ograniczą korupcję i tworzenie tzw. „układów” z władzami samorządowymi w wyniku dozwolonej możliwości pełnienia funkcji prezesa kolegium.

Treść rozstrzygnięcia danego postępowania zależna od sprawy której dotyczy i osoby, która złożyła wniosek, odwołanie, prowadzenie sprawy przez wiele lat w celu jej przedawnienia, działając na szkodę interesu strony wnioskującej, niestosowanie się do prawomocnych wyroków, amnezja prawa to niestety obraz z jakim spotkałam się w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Zielonej Górze reprezentowanym przez Prezesa Pana Roberta Gwidona-Makarowicza.

Zasadność przeprowadzenia reformy samorządowych kolegiów odwoławczych chciałabym oprzeć na przykładzie sprawy postępowania o stwierdzenie nieważności decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji polegającej na budowie zakładu budowy dróg wraz z otaczarnią w Nowogrodzie Bobrzańskim, prowadzonej przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze.

Wnioskiem z dnia 30.07.2010r. wróciło się do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zielonej Górze o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 21 kwietnia 2008 roku o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację inwestycji polegającej na budowie zakładu budowy dróg wraz z otaczarnią. Jako podstawę wniosku, stanowiącą przesłankę do stwierdzenia nieważności decyzji podano art. 156 §1 pkt 7 k.p.a. w związku z art. 11 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006r., Nr 68 poz. 627 z póź. zm.).

W postępowaniu prowadzonym przez Burmistrza Nowogrodu Bobrzańskiego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach ustalono co następuje:

1. Po złożeniu przez wnioskodawcę raportu o oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w dniu 07.02.2008r., w związku z art. 32 ust. 1 w powiązaniu z art. 53 poś. Organ nie podał do publicznej wiadomości informację o zamieszczeniu w publicznie dostępnym wykazie danych o wniosku o wydanie decyzji wraz z raportem oraz o możliwości składania przez każdego uwag i wniosków, wskazując jednocześnie miejsce i 21-dniowy termin ich składania.
2. Burmistrz Nowogrodu Bobrzańskiego po wielokrotnym uzupełnieniu przez inwestora raportu, przy piśmie z dnia 12.03.2008r., 18.03.2008r., 15.04.2008r. oraz 17.04.2008r. nie przeprowadził ponownie postępowania z udziałem społeczeństwa. Organ nie podał do publicznej wiadomości informację o zamieszczeniu w publicznie dostępnym wykazie danych o wniosku o wydanie decyzji wraz z pełnym raportem oraz o możliwości składania przez każdego uwag i wniosków, wskazując jednocześnie miejsce i 21-dniowy termin ich składania.
3. Burmistrz nie wykonał art. 32 ust.2 ustawy, poprzez podanie do publicznej wiadomości informacji o zamieszczeniu w publicznie dostępnym wykazie danych o decyzjach wymagających udziału społeczeństwa.
4. Organ I instancji nie umożliwił stosownie do art. 33 ustawy organizacją ekologicznym uczestnictwo w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, albowiem postępowanie w sprawie ustalenia obowiązku sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko nie toczy się z udziałem społeczeństwa i tym samym nie mogą w nim brać udziału stowarzyszenia.

5. Burmistrz Nowogrodu Bobrzańskiego w myśl art. 19 ust.2 pkt 3a, 4, 4a, 5, 7 nie udostępnił w publicznie dostępnym wykazie danych prowadzonym w Biuletynie Informacji Publicznej organu właściwego w sprawie, o wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, postanowieniach organów opiniujących w sprawie potrzeby sporządzenia raportu i jego zakresu, postanowieniu organu prowadzącego postępowanie o obowiązku sporządzenia raportu, raporcie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.
6. Upublicznione przez Burmistrza na stronie internetowej Urzędu Miejskiego w NB obwieszczenie z dnia 23 listopada 2007 roku o wszczęciu postępowania, przed stwierdzeniem w drodze postanowienia o obowiązku sporządzenia raportu, niewątpliwie skierowane jest do stron postępowania, tym bardziej, że treść uzasadnienia, wskazuje, że cyt."Osoby mające interes prawny, w terminie 21 dni od daty udostępnienia do publicznej wiadomości, niniejszego obwieszczenia mogą zapoznać się ze złożonym wnioskiem..." i stanowi, że nie jest informacją przeznaczoną dla społeczeństwa.

Postanowieniem z dnia 8 października 2010r., nr SKO-7055/67-S/10 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze odmówiło wszczęcia postępowania. Po ponownym rozpatrzeniu sprawy, Organ, postanowieniem z dnia 17 listopada 2010r., nr SKO-9800/96-S/10 utrzymał w mocy poprzedzające je postanowienie. Wyrokiem WSA w Gorzowie Wlkp. z dnia 10 lutego 2011r., sygn. akt II SA/Go 906/10 oddalił skargę na postanowienie SKO w Zielonej Górze z dnia 17 listopada 2010r., nr SKO-9800/96-S/10 w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania. W wyniku wniesienia skargi kasacyjnej, NSA uchylił w całości zaskarżony wyrok, wyrokiem z dnia 31.08.2012r., sygn. akt II OSK 851/11. Kolegium nie uwzględniając wskazań prawomocnego wyroku NSA, po raz kolejny, odmówiło wszczęcia postępowania postanowieniem z dnia 7 czerwca 2013r., nr SKO-1550/21-S/13. Postanowienie zostało uchylone wyrokiem WSA w Gorzowie Wlkp. z dnia 30 stycznia 2014r., sygn. akt II SA/Go 1017/13. Postanowieniem z dnia 11 lipca 2014r., nr SKO-2417/70-S/14, Organ, wszczął z urzędu postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Jak wynika z powyższego od roku 2010 do 2014 spór między Kolegium a ograniczył się jedynie do oceny, czy za wnioskiem Organizacji przemawia interes społeczny. Ocena interesu społecznego wymagała wydania, aż pięciu postanowień SKO w Zielonej Górze, trzech wyroków WSA w Gorzowie Wlkp. oraz jednego wyroku NSA.

Przez ten okres, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze dokonywało zaskakującej oceny interesu społecznego, która daleko odchodziła od zasad szeroko rozumianej praworządności i łamała wszelkie utrwalone w doktrynie orzecznictwa sądów administracyjnych wykładnie i poglądy na ten temat.

Kolegium uznało, że postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia, którego negatywne oddziaływanie znacznie wykracza poza teren inwestora jest postępowaniem indywidualnym, wobec tego interes społeczny Organizacji ma niższą rangę od interesu przedsiębiorcy. Zasada trwałości decyzji ostatecznych, wyrażona w art. 16 k.p.a. przeciwstawia się wszczęciu nadzwyczajnego postępowania, nawet, gdy istnieją do tego przesłanki. Dwukrotnie Organ w swoich orzeczeniach nie stosował się do wskazań dotyczących interesu społecznego zawartych w prawomocnych wyrokach, co zostało wypomniane Kolegium przez Sąd I instancji w wyroku z dnia 30 stycznia 2014r.

Decyzją z dnia 12 listopada 2014r., nr SKO-2417/70-S/14 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze odmówiło stwierdzenia nieważności decyzji Burmistrza NB o środowiskowych uwarunkowaniach. Zasadność odmowy stwierdzenia nieważności decyzji, Kolegium motywowało następującymi ustaleniami:

1. Wykładnia art. 11 p.o.ś. nie pozwala uznać, że naruszenie przepisów procesowych, dotyczących ochrony środowiska, gwarantujących udział społeczeństwa w postępowaniu wymagającym takiego udziału skutkuje zastosowaniem sankcji nieważności.
2. Nieudostępnienie przez Burmistrza Nowogrodu Bobrzańskiego w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach określonych w art. 19 ust.2 pkt 3a, 4, 4a, 5, 7 prowadzonym w Biuletynie Informacji Publicznej nie jest naruszeniem, wobec braku pisemnych wniosków o udostępnienie informacji o których mowa w/w artykule.
3. Nie zastosowanie art. 32 ust.1 i 2 przez Organ I instancji poprzez nie podanie do publicznej wiadomości informację o zamieszczeniu w publicznie

dostępnym wykazie danych o wniosku o wydanie decyzji wraz z pełnym raportem oraz o możliwości składania przez każdego uwag i wniosków, wskazując jednocześnie miejsce i 21-dniowy termin ich składania oraz podanie do publicznej wiadomości informacji o zamieszczeniu w publicznie dostępnym wykazie danych o decyzjach wymagających udziału społeczeństwa nie jest naruszeniem, ponieważ Burmistrz zawiadomił społeczeństwo o toczącym się postępowaniu obwieszczeniem z dnia 23 listopada 2007r. skierowanym do stron postępowania, dającym tylko stronom wyłączną możliwość zapoznania się ze wnioskiem inwestora oraz przed stwierdzeniem na drodze postanowienia obowiązku sporządzenia raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

4. Nie umożliwienie przez Organ I instancji stosownie do art. 33 ustawy organizacją ekologicznym uczestnictwo w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa nie jest naruszeniem, bo w dacie wydania decyzji nie istniała Organizacja.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy na wniosek decyzją z dnia 10 marca 2015r., nr SKO 1179/49-S/15 SKO w Zielonej Górze utrzymało decyzję ją poprzedzającą.

Kolegium w uzasadnieniu swojej decyzji podtrzymało w całości wcześniejsze ustalenia i dodatkowo wbrew wcześniejszej ocenie przyznało rację w kwestii naruszenia art.32 ust. 1 w związku z art.3 pkt 19 p.o.ś. Jednak zdaniem Organu uchybienia tego, wobec braku udziału społeczeństwa, organizacji ekologicznych, nie można uznać za rażące naruszenie prawa, gdyż nie miało ono wpływu na wynik sprawy, a rozstrzygnięcie zawarte w decyzji jest możliwe do zaakceptowania z punktu widzenia zasad praworządności.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze dopuszczając się wydania decyzji z dnia 12 listopada 2014 i 10 marca 2015r. odmawiających stwierdzenia nieważności decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekroczyło uprawnienia, bowiem miało pełną wiedzę i świadomości, że decyzja obarczona jest uchybieniami skutkującymi jej nieważnością.

Po pierwsze, w orzekaniu uczestniczyły osoby o wykształceniu prawniczym, posiadające odpowiednią wiedzę i doświadczenie. Uwłaczająca ocena uchybień w postępowaniu prowadzonym przez Burmistrza NB dokonana przez SKO w Zielonej

Górze urąga godności organów administracji publicznej a amnezja znajomości prawa i umiejętności czytania przepisów prawa ze zrozumieniem jest udawana.

Po drugie, prowadziło wiele różnych spraw w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Zielonej Górze, Organ wielokrotnie wykazywał się dobrą znajomością prawa, a także załatwiał sprawę sposób wnikliwy i szybko, czego nie można powiedzieć w niniejszej sprawie. Podając przykład, Kolegium w ciągu czterech miesięcy potrafiło na wniosek Organizacji wszcząć postępowanie i stwierdzić nieważność decyzji zezwalającej na wycinkę drzew na terenie cmentarza komunalnego.

Po trzecie, niezwykle bogate orzecznictwo sądowo administracyjne do którego mają dostęp wszyscy obywatele wskazuje, że naruszenie przepisów regulujących udział społeczeństwa w sprawach dotyczących środowiska jest naruszeniem przepisów dotyczących ochrony środowiska i już z sam brak zapewnienia udziału społeczeństwa w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko uzasadnia stwierdzenie nieważności decyzji wydanej w oparciu o tak przeprowadzone postępowanie. O trafności tego poglądu przemawia fakt, że wada powyższa nie daje podstawy do wznowienia tak przeprowadzonego postępowania. Oznaczałoby to, że pominięcie społeczeństwa w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko nie wiązałoby się po uprawomocnieniu się decyzji z jakimikolwiek negatywnymi konsekwencjami. Pogląd taki byłby nie do pogodzenia z konstytucyjnym obowiązkiem zapewnienia ochrony środowiska oraz wspierania przez władze publiczne działań obywateli na rzecz ochrony i poprawy stanu środowiska (art.5 i 74 ust.4 Konstytucji) (por. Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 28.09.2007r., sygn. akt II SA/Po 294/07; Wyrok NSA z dnia 02.02.2009r., sygn. akt II OSK 62/08; Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 03.03.2009r., sygn. akt II SA/Po 1020/08; Wyrok NSA z dnia 01.06.2010r., sygn. akt II OSK 920/09; Wyrok WSA w Gdańsku z dnia 21.12.2010r., sygn. akt II SA/Gd 403/10; Wyrok WSA w Gdańsku z dnia 12.08.2010r., sygn. akt II SA/Gd 716/10, Wyrok NSA z dnia 06.21.2012r., sygn. akt II OSK 460/11; Wyrok WSA w Gliwicach 27.10.2014r., sygn. II SA/GI 278/14).

Po czwarte, wyrażona wykładnia art. 11 ustawy Prawo ochrony środowiska Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zielonej Górze jest sprzeczna z wcześniejszymi poglądami tego samego Organu zawartymi w innych sprawach o analogicznym stanie. Takie działania Kolegium w sposób oczywisty i rażący

naruszają konstytucyjną zasadę równości wobec prawa wyrażoną w art. 32 Konstytucji RP.

Odmienne ocenę prawną SKO w Zielonej Górze wyraziło m. in. w sprawie zakończonej ostatecznie wyrokiem NSA z dnia 19.09.2013r. o sygn. akt II OSK 533/12. W decyzji z marca 2011 roku tego Organu, stwierdzono, że art. 11 P. o. ś nie może być interpretowany w oderwaniu od postanowień art. 156 k.p.a., określające prawne przesłanki nieważności decyzji administracyjnych oraz jako rażące naruszenie prawa kwalifikowane są nie tylko naruszenia przepisów prawa materialnego, lecz również przepisów procesowych, ale niestanowiących podstaw do wznowienia postępowania.

Zgodnie z tym wcześniejszym poglądem Organu naruszenie przepisów regulujących udział społeczeństwa w sprawach dotyczących środowiska kwalifikuje się jako rażące naruszenie prawa, bowiem powyższa wada nie daje podstawy do wznowienia postępowania. Zatem należałoby zadać pytanie dlaczego i z jakich powodów Kolegium uznało, że nie doszło do naruszenia przepisów dotyczących ochrony środowiska w stopniu rażącym, w przypadku gdy o takim stopniu występują uchybienia, o czym SKO w Zielonej Górze ma pełną świadomość i wiedzę.

W wyroku WSA w Gorzowie Wlkp. z dnia 17 września 2015r., sygn. akt II SA/Go 323/15, Sąd I instancji, wskazał, że Burmistrz Nowogrodu Bobrzańskiego w prowadzonym przez siebie postępowaniu zwykłym prowadzącym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dopuścił się naruszenia przepisów gwarantujących udział społeczeństwa cyt."...od daty stwierdzenia w drodze postanowienia obowiązku sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko organ powinien był zapewnić udział społeczeństwa w niniejszym postępowaniu, czego w kontrolowanym postępowaniu zabrakło."Z kolei, naruszenie przepisów procesowych w zakresie udziału społeczeństwa, Sąd uznał, jako pozytywną przesłankę do stwierdzenia nieważności decyzji w oparciu o art. 11 ustawy poś, powołując się przy tym na wyrok NSA z dnia 2 lutego 2009r., sygn. II OSK 62/08, w którym stwierdzono, że brak zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa w sprawie oceny oddziaływania na środowisko uzasadnia stwierdzenie nieważności decyzji wydanej w oparciu o tak przeprowadzone postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko.

Od wyroku WSA w Gorzowie Wlkp. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze wniosło skargę kasacyjną nie zawierającą usprawiedliwionych podstaw prawnych.

Głównym celem skargi kasacyjnej było doprowadzenie do przedawnienia się art. 156 § 1 pkt 7 k.p.a. w związku z art. 11 ustawy poś, które nastąpi w 2018 roku, po tym czasie Organ będzie mógł tylko ograniczyć się do stwierdzenia zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa, co oznacza, że wadliwa decyzja nie zostanie usunięta z obiegu prawnego i nadal będzie wywoływać negatywne skutki prawne.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze było przekonane, że złożona przez nie skarga kasacyjna wywoła wyżej wskazany skutek, bowiem średni czas oczekiwania na wyrok to dwa lata, zatem w roku 2018. Stało się inaczej, Sąd I uwzględniając czas trwania sporu, postanowił orzec szybciej, zatem plan SKO powinien ulec w gruzach, ale niestety tak się nie stało.

Celem pobocznym Kolegium było gloryfikowanie swojej bezkarności w działaniu i udowodnienie słabości jednostki (obywateli) nad aparatem władzy publicznej.

Wyrokiem NSA z dnia 26 października 2016r., sygn. akt II OSK 2919/15 oddalono skargę kasacyjną Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zielonej Górze. Sąd II instancji w całości zaaprobował wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z dnia 17 września 2015 roku, a swoje rozważania zawęził do zasadności odmowy stwierdzenia nieważności decyzji przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze, cyt. „...Naczelnny Sąd Administracyjny odniesie się do istoty sprawy, która zasadniczo dotyczy kwestii zasadności odmowy stwierdzenia nieważności decyzji Burmistrza...”.

W tej kwestii NSA doszedł do przekonania, że Kolegium w Zielonej Górze winno było zastosować art. 11 ustawy poś, zgodnie z którym decyzja wydana z naruszeniem prawa dotyczącego ochrony środowiska jest nieważna, w związku z naruszeniem art. 32 ustawy regulującego udział społeczeństwa w postępowaniu wymagającym takiego udziału, cyt. „...SKO w Zielonej Górze dokonało wadliwej wykładni art. 11 ustawy Prawo ochrony środowiska przyjmując, iż naruszenie art. 32 ustawy regulującego udział społeczeństwa w postępowaniu wymagającym takiego udziału, nie jest naruszeniem przepisów dotyczących ochrony środowiska i dlatego zastosowanie przepisu art. 11 w tym przypadku jest niezasadne”.

Decyzją z dnia 25 stycznia 2017 roku, nr SKO-173/10-S/17 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję z

dnia 12 listopada 2014 roku, nr SKO-2417/70-S/14 w przedmiocie odmowy stwierdzenia nieważności decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, tym samym skład orzekający po raz trzeci świadomie i celowo przekroczył swoje uprawnienia poprzez rażące naruszenie art. 153 p.p.s.a., zgodnie z którym Organ przy ponownym rozpoznaniu sprawy jest związany z wykładnią prawa i ze wskazaniem co do dalszego postępowania dokonanymi w prawomocnym wyroku.

Zgodnie z prawomocnym wyrokiem WSA w Gorzowie Wlkp. z dnia 17 września 2015 roku i prawomocnym wyrokiem NSA z dnia 26 października 2016 roku, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze było zobowiązane stwierdzić nieważność decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Nadto sporządzone uzasadnienie decyzji jest swoistą kopią uzasadnień obu uchylonych decyzji z dnia 12 listopada 2014r. oraz 10 marca 2015. Przepisanie do decyzji uzasadnienia z poprzednich decyzji zajęło Organowi prawie 3 miesiące.

Motywy utrzymania wadliwej decyzji, tak jak wcześniej wykazano było spowodowanie przedawnienia się art. 156 § 1 pkt 7 k.p.a. w związku z art. 11 ustawy poś. Dodatkowym potwierdzeniem tego czynu o charakterze przestępczym, jest de facto złożona skarga kasacyjna Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zielonej Górze, bowiem po co Organ miał składać skargę, gdy jego zdaniem wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z dnia 17 września 2015 roku potwierdzał jego ustalenia, był jemu przychylny. W takiej sytuacji, SKO w Zielonej Górze mogło wydać decyzję utrzymującą po uprawnieniu się wyroku WSA w Gorzowie Wlkp.

Ponadto, przy tym należałoby wskazać, że jak wynika z informacji rocznej z działalności Kolegium za rok 2015, na 415 spraw prowadzonych w trybie ustawy p.p.s.a., Organ złożył tylko jedną skargę kasacyjną i to w tej sprawie, co może świadczyć o ponadprzeciętnym podejściem SKO w Zielonej Górze do tego postępowania.

Wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2017 roku sygn. akt II SA/Go 164/17 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wlkp. w całości zdyskredytował decyzję z dnia 25 stycznia 2017 roku, nr SKO-173/10-S/17 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze. Sąd I instancji stwierdził m.in., że cyt. „Badając legalność zaskarżonej decyzji Sąd stwierdził, że wydana ona została z obrazą przepisu art. 153

p.p.s.a... Analiza treści zaskarżonej decyzji dowodzi, że organ nie zastosował się do wytycznych zawartych w powyższych wyrokach – wyroku WSA w Gorzowie Wlkp. oraz wyroku NSA...

Podkreślić także należy, że jeżeli strona nie zgadza się z oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu wojewódzkiego sądu administracyjnego, to powinna zakwestionować w drodze zastosowania odpowiedniego środka odwoławczego to orzeczenie, w którym ocena prawna i wskazania, które uważa za niezgodne z prawem (co też w badanej sprawie nastąpiło). Po uprawomocnieniu się tego orzeczenia zawarte w nim stanowisko będzie bowiem wiążące wobec wszystkich organów wskazanych w art. 170 p.p.s.a.”

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze dopuszczając się czynu zabronionego określonego w art. 231 § 1 i 2 Kodeksu karnego poprzez przekroczenie uprawnień na skutek wydania decyzji odmawiającej stwierdzenia nieważności z dnia 25 stycznia 2017 roku jak i wcześniejszych decyzji przez co nastąpi przedawnienie art. 156 § 1 pkt 7 k.p.a. w związku z art. 11 ustawy poś., zadziałało na szkodę interesu publicznego, która polega na tym, że:

1. Społeczeństwo zostało pozbawione praw do uczestnictwa i współdecydowania o treści rozstrzygnięcia w ramach postępowania, w którym przeprowadza się ocenę oddziaływania inwestycji na środowisko zagwarantowanych Konwencją z Aarhus, której postanowienia zostały zaimplementowane do polskiego ustawodawstwa.
2. Doszło do błędnego rozstrzygnięcia co do zagospodarowania zasobami środowiska.
3. Inwestycja, która powstała jedynie na skutek naruszenia prawa, została zalegalizowana wadliwą decyzją.

Na skutek powzięcia wiedzy o możliwości popełnienia przestępstwa polegającego na przekroczeniu uprawnień przez członków Kolegium w Zielonej Górze zostało w tej sprawie złożone zawiadomienie do Prokuratury Rejonowej w Zielonej Górze. Prokuratura wszczęła dochodzenie, a następnie umorzyła.

W uzasadnieniu wskazano, że odrzucenie w całości wskazań i ocen prawnych zawartych w obu prawomocnych wyrokach Sądu I i II instancji przy ponownym rozpoznaniu sprawy przez członków Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zielonej Górze działając na szkodę interesu społecznego i prywatnego było podjęte na podstawie i w ramach obowiązującego prawa, nie wypełniając znamion czynu zabronionego określonego w art. 231 § 1 kk. Prokurator również wskazał, że kwestionowanie przez stronę postępowania prawidłowości wydania decyzji może odbywać się w drodze postępowań odwoławczych.

W obecnym stanie prawnym niniejsza sprawa będzie toczyć się jeszcze przez wiele lat, tak jak inne sprawy w innych kolegiach, dlatego w imieniu Organizacji oraz tych wszystkich, którzy w jakiś sposób zostali poszkodowani przez orzeczniczą działalność samorządowych kolegiów odwoławczych składamy petycję o przeprowadzenie reformy w zakresie w/w.

Wyrażam zgodę na ujawnienie na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego petycję mojego imienia i nazwiska oraz nazwy reprezentowanego podmiotu.

Przedstawiciel „